

[Justitsministeren]

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for en delvis overførsel af parkeringskontrollen fra politiet til kommunerne. Forslaget tager i første række sigte på at tilvejebringe hjemmel for etablering af en kommunal parkeringskontrol i Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Parkeringskontrollen i Københavns og Frederiksberg Kommuner varetages i dag af politiet og af særlige parkeringskontrollører, ansat under politiet.

Flere forhold taler for en delvis overførsel af parkeringskontrollen. Der kan navnlig henvises til, at den parkeringsordning, der er etableret i København med betalingsautomater i den indre by og Christianshavn, ikke kan begrundes i færdselssikkerhedsmæssige eller andre politimæssige hensyn. Den er derimod indført som led i Københavns Kommunes trafikpolitik og ud fra ønsket om at sikre kommunen indtægter ved udlejning af offentligt gadeareal.

Fordelingen af kontrollen med de enkelte parkeringsregler mellem politiet og et kommunalt parkeringskorps skal efter forslaget fastsættes af justitsministeren efter forhandling med politiet og den eller de berørte kommunalbestyrelser. Forslaget lægger op til, at kontrollen med en række parkeringsregler helt vil kunne overlades til kommunen, f.eks. kontrollen med de afgiftsbelagte parkeringspladser og reglerne om anvendelse af parkeringsskiver. Kontrollen med en række andre parkeringsregler skal kunne varetages af såvel politiet som kommunen, f.eks. reglerne om forbud mod standsning og parkering ved fodgængerfelter, vejkruds etc. Endelig vil der være enkelte standsnings- og parkeringsbestemmelser, hvor kontrollen må anses for en politimæssig opgave, som kun kan varetages af politiet.

De nærmere administrative regler om parkeringskontrollen i kommunalt regi fastsættes af justitsministeren.

Efter forslaget tilfalder parkeringsafgift for en overtrædelse, der alene kontrolleres af kommunale parkeringskontrollører, vedkommende kommune. Anden parkeringsafgift tilfalder staten.

De nærmere vilkår i forbindelse med overførsel af parkeringskontrollen til kommunalt regi forudsættes i hvert enkelt tilfælde aftalt mellem staten og vedkommende kommune.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Traktat om Konventionelle Væbnede Styrker i Europa af 19. november 1990. (Beslutningsforslag nr. B 28).

Traktaten om Konventionelle Væbnede Styrker i Europa blev undertegnet den 19. november 1990 af de 22 deltagerstater på mødet i Paris blandt stats- og regeringscheferne fra deltagerstaterne i Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa. En langvarig uoverensstemmelse mellem Sovjetunionen og de vestlige deltagerstater om fortolkningen af centrale traktatbestemmelser er baggrunden for, at traktaten først længe efter sin undertegnelse har kunnet fremlægges til ratifikation.

En nærmere redegørelse for dette forhold og for den aftale, som deltagerstaterne i oktober 1991 indgik om de baltiske staters forhold til traktaten efter disse staters uafhængighed, er beskrevet i kapitel IV i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Traktaten indeholder vidtgående regler om nedskæring af de våbenkategorier på det konventionelle område, der har betydning for evnen til at foretage overraskelsesangreb og iværksætte større offensive operationer. Gennem omfattende bestemmelser om informationsudveksling og adgang til verifikation på stedet af deltagernes oplysninger om deres militære beholdninger er der skabt en hidtil uset adgang til gensidig information om og kontrol med militære forhold i Europa. Traktaten er forudsætningen for skabelsen af den nye sikkerhedsstruktur i Europa, hvor sikkerhed tilvejebringes ikke gennem afskrækkelse i en konfrontation, men gennem åbenhed, tillidskabelse og samarbejde.

Da forhandlingerne indledtes i 1989, var udgangspunktet eksistensen af to militære alliancer i Europa: NATO og Warszawapagten. Traktatens struktur afspejler dette. Den sikkerhedspolitiske situation i Europa er imidlertid blevet radikalt ændret både i den periode, hvor CFE-forhandlingerne førtes, og i tiden efter traktatens undertegnelse. En række af de mål,

[Udenrigsministeren]

som NATO-landene sigtede mod at opnå gennem traktaten, er opnået gennem ensidige skridt.

Men ensidige foranstaltninger kan også ensidigt ændres. Det er derfor vigtigt, at man gennem en traktatfæstelse af forpligtelserne til at reducere, til at overholde lofter og til at acceptere verifikationsregimet tilvejebringer forudsætningen for at fastholde en historisk aftale mellem de europæiske nationer og USA og Canada – den mest omfattende nedrustnings- og våbenkontrolaftale, der nogen sinde er indgået.

Omvæltningerne i Sovjetunionen, hvor tidligere sovjetrepublikker er udtrådt af unionen og har erklæret sig som selvstændige stater, rejser problemet om, hvordan traktaten kan gennemføres i Sovjetunionen. Ledere i republikkerne har tilkendegivet, at de vil respektere traktatens forpligtelser. Sammen med vore allierede i NATO er Danmark derfor besluttet på at søge traktaten ratificeret i alle deltagerstater med henblik på dens ikrafttræden og påbegyndelsen snarest muligt derefter af de fælles bestræbelser på at føre traktatens bestemmelser ud i livet.

Danmark skal kun foretage beskedne reduktioner i vore aktuelle beholdninger af det traktatbegrænsede materiel. Gennem aktiv deltagelse i traktatens gennemførelse, herunder i dens informationsudvekslinger og inspektionsregime, vil Danmark yde sit bidrag til at opfylde traktatens overordnede målsætning.

Traktaten om konventionelle væbnede styrker i Europa er af de grunde, som er nævnt foran, og som mere udførligt er beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, i Danmarks klare interesse.

Jeg skal hermed anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Tove Lindbo Larsen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.
(Beslutningsforslag nr. B 30).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Trøjborg (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om øget genanvendelse.

(Beslutningsforslag nr. B 31).

Jeg skal i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 201

1) Til udenrigsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Kan udenrigsministeren bekræfte, at den indiske regering i samarbejde med den srilankanske regering har opført og stadig opfører hele byer i det sydlige Indien udelukkende med det formål, at tamilere fra Sri Lanka kan flytte dertil?«

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af justitsministeren på udenrigsministerens vegne.

Udenrigsministeren (Engell, fg.):

Jeg kan oplyse, at der i delstaten Tamil Nadu i det sydlige Indien ifølge Flygtningehøjkommissærens oplysninger befinder sig omkring 180.000 tamilere, der har forladt Sri Lanka på grund af den væbnede konflikt mellem De Tamilske Tigre og de srilankanske regeringsstyrker.

Flygtningene befinder sig i flygtningelejre, hvor forholdene generelt er dårlige.

Den politik, som den indiske regering fører over for de tamilske flygtninge, indebærer ikke, at der stilles specielt gunstige faciliteter til rådighed, og derfor heller ikke nogen tilskyndelse for srilankanske tamilere til at komme til Indien.

Jeg kan således ikke bekræfte de oplysninger, som er nævnt i spørgsmålet.

Tom Behnke (FP):

Jeg vil først have lov til at udtrykke lidt forundring over, at udenrigsministeren ikke er til